Strażak Śląski

Organ Okręgu Śląskiego Zw. Straży Pożarnych R. P.

Wychodzi każdego miesiąca.

Jeden za wszystkich — wszyscy za jednego!

Rok VIII. **Katowice, grudzień 1935 r.** **Nr. 12.**

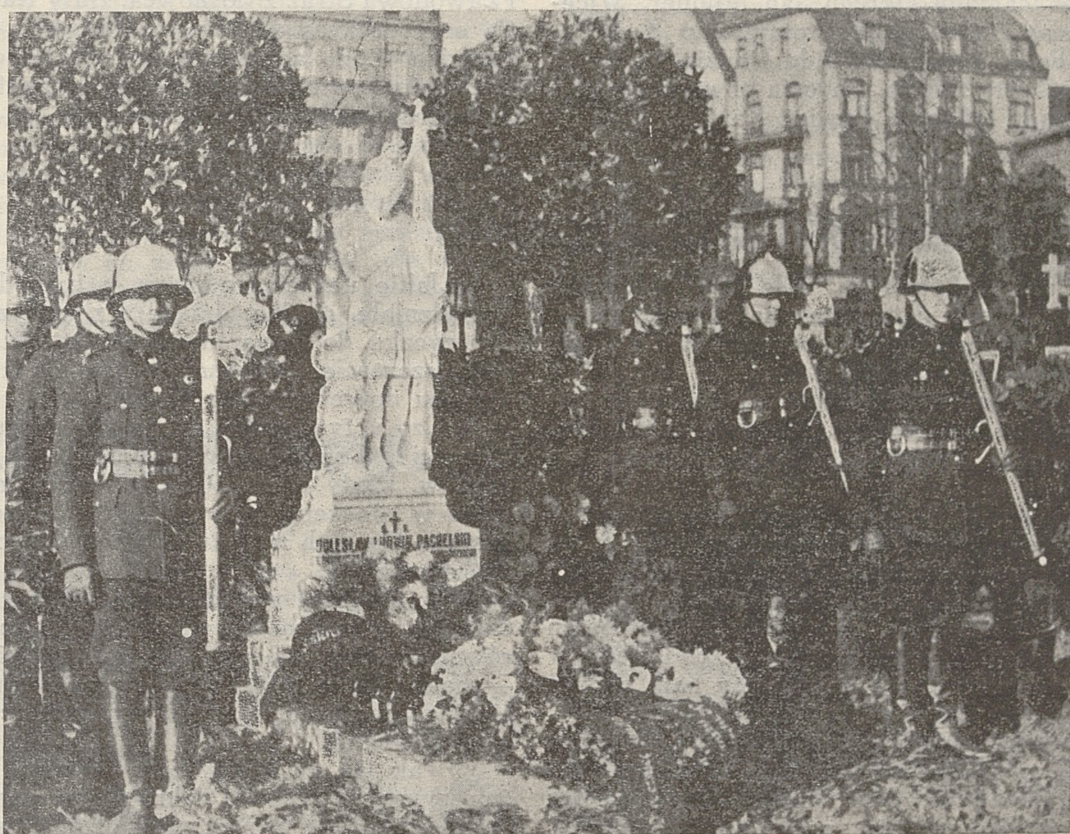
Prenumerata całoroczna zł 5.—

Adres Administracji: Katowice, Wojewódzka 5, telef. 340-70, konto P. K. O. 303.408.
Adres Redakcji: Cieszyn, Konwiktowa 12.

Cena pojedyńczego egz. 50 gr

Ś. p. Bolesław Ludwik Pachelski

St. Inspektor Śląskiego Okręgu Wojewódzkiego Zw. Str. Poż. R. P.

W rocznicę śmierci — Cześć Jego Pamięci!

W rocznicę śmierci ś. p. Bolesława Pachelskiego

Inspektora Śląskiego Okręgu Wojewódzkiego.

W dniu 25 listopada minął rok od odejścia w świat pozagrobowy śp. Bolesława Pachelskiego, Insp. poż. Śląskiego Wojew. W rocznicę śmierci Strażactwo Śląskie postanowiło odpowiednio wyrazić żal za utratą nieodżałowanego działacza pożarniczego. By godnie uczcić pamięć Zmarłego, w tym celu Strażactwo Śląskie z drobnych ofiar ufundowało pomnik na grób Zmarłego. Pomnik przedstawia figurę św. Florjana, wykutą z kamienia, oraz inicjały z boku pomnika, jeden znak korporacyjny Związku, drugi emblemat strażacki. Pomnik jest wysokości 2 m. Na pomniku figuruje napis „Ś. p. Bolesław Ludwik Pachelski, St. Insp. Śląskiego Okręgu Wojew. Zw. Str. Poż. R. P. Urodz. 25. VIII. 1890 r. — zmarł 25. XI. 1934 r. Cześć Jego Pamięci! — Swemu I-mu Inspektorowi — Strażactwo Śląskie."

(Zdjęcie pomnika podane jest w tym nrze na 1-szej str.)

Uroczyste uczczenie zasług i przekazanie pomnika rodzinie odbyło się w dniu 25. XI. b. r., t. j. w pierwszą rocznicę śmierci. W dniu tym do Katowic zjechały się okoliczne straże w liczbie ponad 600 członków oraz liczne delegacje z dalszych stron. Pan Wojewoda Śląski wysłał swego reprezentanta w osobie p. Dra Zygmunta Robla, Naczeln. Wydziału Wojskowego. Z kolegów inspektorów Zmarłego przybył na uroczystość dh Insp. T. Busza z Poznania. Władze strażackie również były licznie reprezentowane, bowiem z ramienia Zarządu Okręgu byli obecni druhowie: Prezes Zarządu Okręgu Jan Mildner, Wiceprezes Klemens Matusiak, Sekretarz Jan Koj, Poseł na Sejm R. P., Prezes Zarządu Oddziału Powiat. Katowice-Wieś Dr. Seidler, starosta powiatowy, Wiceprezes Zarządu Oddziału Powiat. Katowice-Miasto Stefan Mielczarski, członkowie Korp. Techn. Okręgu podinsp. J. Mikuła, W. Blacha, Asp. Kołek i wielu innych.

Uroczystość żałobna rozpoczęła się zbiórką Korpusów i delegacyj na Strażnicy Straży Zawodowej m. Katowic. Stąd pod dowództwem dha kmdta Kosterki straże przemaszerowały do kościoła garnizonowego na nabożeństwo, zamówione przez strażactwo za wieczne odpoczywanie zmarłego inspektora. Egzekwia żałobne odprawił kapelan wojskowy ks. major Bombas. Pieśni żałobne odegrane były przez orkiestrę O. S. P. z Chorzowa. Po nabożeństwie rozwinął się żałobny pochód na cmentarz. Przez miasto strażactwo przemaszerowało przy takcie werbli.

Na cmentarzu ks. major dokonał poświęcenia pomnika oraz wygłosił podniosłe kazanie.

Po przekazaniu pomnika rodzinie Zmarłego przez Strażactwo Śląskie, odbyła się defilada straży przed władzami strażackiemi, którą odebrał Prezes Zarządu Jan Mildner.

Nadmienić należy, że pomimo dnia roboczego na powyższą uroczystość przybyli członkowie następujących straży: Ochotnicza m. Katowic, Szopienic, Huty Utheman, Siemianowic z dhem Karwasieckim, Mysłowic z dhem Grabem, Kochłowic, Chorzowa z dhem kmdt Leśniokiem, Świętochłowic, Mikołowa, Kosztowy, Kostuchnej, Kraszowy, Ochotnicza i Zawodowa Straż z Sosnowca, Huty Katarzyny, Dietla oraz drużyny żeńskie m. Katowic. Listy kondolencyjne pod adresem Zarządu nadeszły z OSP. w Częstochowie oraz od Dhów Inspektorów z Woj. Nowogrodzkiego i Warszawskiego.

Gwiazdka dla najbiedniejszych.

Któż z nas nie pamięta miłe lata młodości, w których sprawiona nam przez najbliższych, chociażby drobna niespodzianka, pozostawia na długo w pamięci miłe wspomnienia.

Ileż to radosnych oczekiwań na nadejście tradycyj, związanych z dniem św. Mikołaja, a tuż bezpośrednio po tem z świętami Bożego Narodzenia i Nowym Rokiem.

Podarunki od św. Mikołaja, gwiazdka, choinka, przyjazd najbliższych do domu na okres świąteczny, zasiadanie do wspólnego stołu wigilijnego, łamanie się opłatkiem i wypowiadanie przy tem naprawdę szczerych życzeń, powoduje nastrój pełen serdecznej wzajemnej życzliwości, wzbudzający w nas poczucie szlachetności, nakazujący nam myśleć o tych, którym nie dano jest być szczęśliwymi.

A tych ostatnich dzisiaj jest tysiące. Całe armje bezrobotnych, obarczonych licznemi rodzinami, walczących napróżno o kawałek chleba, nie mogą bez trosk, przy ciepłem ognisku, zażyć słusznie należącego się im odpoczynku świątecznego. Jak przykro i smutno musi być tym rodzicom, którzy nie mogą swoim maluczkim sprawić świątecznej radości, chociażby przez obdarzenie ich w okresie świątecznym najskromniejszym podarunkiem.

Jakie uczucie rodzi się u tych dzieci, kiedy wynędzniałe, głodne, drżące z zimna, z przyciśniętą twarzyczką do zamarzniętej szyby okiennej podpatrują szczęście rodzinne u tych, których piętno kryzysu dotychczas nie dosięgło.

Czy u tych dzieci zrodzi się poczucie sprawiedliwości? Czy możemy od nich żądać szlachetnych czynów, kiedy wiemy, że ta zaleta może powstać tylko w otoczeniu piękna. Jakież wspomnienia pozostaną dla nich na lata starsze? Gdzie dla nich radość życia?

A przecież nadchodząca nowina „Bóg się rodzi" jest zwiastunem nadejścia sprawiedliwości, jest również chwilą narodzin hasła „Miłości bliźniego" — hasła, które jest wyryte na naszych sztandarach strażackich, hasła, którego my, strażacy, mamy być wykonawcami.

Tak jak na każdy zew alarmu strażackiego śpieszymy, by bliźnich uchronić od nieszczęścia, tak na nadchodzące święta zmobilizujmy się do wspólnego wysiłku w urządzeniu gwiazdki dla najbiedniejszych.

Zaciągajmy się do pracy w lokalnych komitetach, urządzających gwiazdkę dla najbiedniejszych. Tam, gdzie tych komitetów niema, z naszej inicjaty-

wy mają one powstać, przy współpracy całego społeczeństwa. Zasilmy akcję chociażby najskromniejszym datkiem pieniężnym lub praktycznym podarunkiem.

Niech w każdej świetlicy strażackiej powstanie choinka dla tej dziatwy, dla której w ich domach nie można stworzyć tradycji przypominających nam przyjście na świat Tego, który tak ukochał maluczkich.

Zróbmy to, ażeby ta pokrzywdzona przez los dziatwa, kiedy dorośnie, przechodząc koło naszych świetlic, mogła również bez goryczy pomyśleć o młodości. Może nasza praca zdoła nakazać niejednemu uwierzyć w lepszą przyszłość, a to dla biednego jest już naprawdę wielką radością życia.

Czyż nie warto pozbawić się dla nas nic nieznaczącej przyjemności dla wzbudzenia uśmiechu zadowolenia na stale przygnębionem obliczu?

Pomyślmy o tem!

A. Mg.

Straże pożarne a narciarstwo.

Narciarstwo jest to sport, który można i należy uprawiać wszędzie, gdzie leży odpowiedni śnieg. Narty stanowią znakomity środek lokomocji, a umiejętna jazda na nartach daje tyle najwszechstronniejszych ruchów, powodujących wyrabianie i rozwój mięśni całego ciała, że rozwija zręczność, wytrzymałość i sprawność ruchową, zalety, które w strażach pożarnych mają wielkie znaczenie przy ofiarnej pracy niesienia pomocy bliźniemu.

Jeśli weźmiemy pod uwagę, że prócz rozwoju fizycznego, jazda na nartach daje możność przyjemnego odpoczynku od codziennej pracy na świeżem powietrzu, wśród słońca i piękna zimowej pogody, to widzimy, że narciarstwo należy zaliczyć do grupy najlepszych sportów.

Wiemy również, że narty mają pełne zastosowanie na wojnie i że oddziały wojskowe, wyćwiczone należycie w jeździe na nartach, przynoszą Ojczyźnie w czasie zimowym szczególnie podczas zamieci śnieżnych, wielkie korzyści nawet na terenie równiny, zaś w górzystym prowadzenie należytej akcji jest ściśle związane z narciarstwem. Przeto my strażacy winniśmy dążyć, by każdy z nas nauczył się i został wyćwiczony w jeździe na nartach, bowiem szeregi straży naszych w większej części składają się z tych, którzy na wypadek wojny zmienią nasz mundur granatowy na szary żołnierski, dla obrony granic naszej ukochanej Ojczyzny, granic, które na terenie Śląska szczególnie wabią do sportu narciarskiego z uwagi na piękne tereny narciarstwa górskiego.

I jeśli zważymy, że tysiące ludzi przybywa z całej Polski w czasie zimowym na teren naszego Okręgu (województwa), jako do krainy, wysoce obdarzonej przez naturę i jakby stworzonej do sportu narciarskiego, by uprzyjemnić sobie życie jazdą na nartach, podziwiać piękno gór i dolin okrytych szatą zimową, które napawają dusze radością, to tem bardziej my, strażacy, winniśmy uprzywilejować ten sport i doprowadzić, by każdy z nas opanował dobrze jazdę na nartach, by sport ten dla nas nie był obcy.

Nie jest również wykluczone, że przy szerokiem zastosowaniu tego sportu wśród strażactwa, możemy znaleźć wybitnie zdolnych, których wyczyny mogą być na tyle dobre, że z szeregów strażactwa możemy dać sportowców narciarskich godnych do zawodów ogólnopolskich, względnie nawet do bronienia barw Ojczyzny na zawodach międzynarodowych.

A więc druhowie! nadeszła zima, więc bierzmy się do sportu narciarskiego, ale nie luzem, lecz w zespołach, czyli w sekcjach narciarskich Straży Pożarnych, których regulamin oraz program górskiego wyszkolenia narciarza w Straży Pożarnej są podane w „Strażaku Śląskim" Nr. 1 z dnia 15 stycznia 1935 r.

L. Jaroszewski.

Dział urzędowy.

OKÓLNIK NR. 53

Zarządu Śląskiego Okręgu z dnia 20. XII. 1935 r. w sprawie służby ppożarowej w objektach i domach mieszkalnych. L. S. W. 22-24.

O niebezpieczeństwie pożarowem na wypadek wojny lotniczej pisano bardzo wiele, wobec czego sądzimy, iż straże są dostatecznie zorjentowane co do powyższego zagadnienia.

Zgodnie z planem działalności Śląskiego Okręgu na rok 1935-36 jednostki organizacyjne Okręgu, t. j. Oddziały Powiat. i straże, powinny rozpocząć prace, związane z obroną budynków przed nieprzyjacielskiemi bombami zapalającemi.

Dla nadania odpowiedniego kierunku powyższym pracom, Zarząd Główny wydał instrukcję, którą w całości poniżej podajemy do użytku służbowego i zastosowania.

Jednocześnie komunikujemy, że organizowanie, szkolenie członków, nadzorowanie i kierowanie pracami służby ppoż. w objektach należy do obowiązków władz miejscowej straży, t. j. szefa służby ppoż. Okręgu (miasta).

W celu zorganizowania samoobrony przed pożarami w budynkach mieszkalnych oraz objektach uważamy, iż należałoby wykonać następujące czynności:

1. Spowodować, aby władze administracji ogólnej dokonały obsady stanowisk kmdtów oplb. objektów.
2. Przeprowadzić z kmdtami objektów konferencje, na których należy zapoznać zebranych z

niżej podaną instrukcją. Ponadto należy wezwać wyżej wymienionych do obsadzenia stanowisk szefów służby ppoż. objektów. Nazwiska szefów służby ppoż. objektów należy zgłosić szefom służby ppoż. miasta dla ewidencji.

3. Odbyć odprawę z szefami służby ppoż. objektów, na której należy zapoznać zebranych z instrukcją dla służby ppoż. w objektach.
4. Wezwać szefów służby ppoż. w objektach do obsadzenia posterunków ppoż. w objektach. Ilość posterunków dla objektów zwłaszcza ważniejszych powinien ustalić szef służby ppoż. Okręgu.
5. Przeprowadzić przeszkolenie służby ppoż. objektów na kursach wieczorowych w-g programu podanego poniżej w instrukcji.
6. Zaprowadzić ewidencję posterunków ppożarowych objektów.
7. Dopilnować wyposażenia posterunków ppoż. przez właścicieli objektów w-g zestawów podanych w instrukcji dla służby ppoż. w objektach z dostosowaniem do lokalnych warunków.
8. Po zorganizowaniu powyższej służby, szefowie winni przeprowadzić czynności kontrolne organizacji wyszkolenia i wyposażenia posterunków ppoż., aby je usprawniać i utrzymywać w stałej aktualności.

Inspektor Wojewódzki: Prezes Zarządu Okr.:
(—) podinsp. Józef Mikuła. (—) Mildner.

OKÓLNIK NR. 536

Zarządu Głównego z dnia 30. IV. 1935 r. w sprawie instrukcji dla służby przeciwpożarowej objektów w opl. biernej. L. S. W. III-711-35.

Przesyłamy w załączeniu instrukcję dla służby przeciwpożarowej objektów, zatwierdzoną do tymczasowego użytku przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych pismem Nr. Wojsk. oplg. 21-2 z dnia 27 marca 1935 r.

Wobec tego służbę przeciwpożarową objektów dla celów opl-biernej należy organizować w-g zasad, podanych w powyższej instrukcji, w ścisłem porozumieniu z lokalnemi władzami administracji ogólnej.

Inspektor Naczelny: Prezes Zw. S. P. R. P.:
(—) Szymon Jaroszewski. (—) Inż. St. Twardo.

INSTRUKCJA
DLA SŁUŻBY PRZECIWPOŻAROWEJ OBJEKTÓW W OPLG.

Na zasadzie §§ 3. i 5. p. a. statutu Związku ustala się poniższe wytyczne dla służby przeciwpożarowej objektów, według których należy ją organizować i wykonywać:

I. Zadania służby przeciwpożarowej.

§ 1.

Zadaniem służby przeciwpożarowej w objektach w opl. biernej jest obserwacja upadku nieprzyjacielskich bomb zapalających, gaszenie tych bomb oraz pożarów przez te bomby wznieconych, niedopuszczenie do rozszerzania się powstałego pożaru i wreszcie ratownictwo osób i zwierząt zagrożonych przez pożar.

Obrona przeciwpożarowa objektów w opl. biernej obejmuje organizację, wyszkolenie i zaopatrzenie w sprzęt i potrzebne urządzenia obronne posterunków, wyznaczonych do służby przeciwpożarowej w opl. biernej oraz zabezpieczenie przed powstaniem i rozszerzeniem się pożaru w objektach.

§ 2.

Służba przeciwpożarowa w oplb. winna być zorganizowana w każdym objekcie w ten sposób, by mogła samodzielnie, **lub przy pomocy służby przeciwpożarowej sąsiednich** objektów prowadzić akcję walki z pożarem oraz skutecznie przeciwdziałać rozszerzaniu się powstałego pożaru.

Ponieważ nie wszystkie objekty, zwłaszcza mniejsze, będą mogły zorganizować własną służbę przeciwpożarową, przeto możliwe jest łączenie kilku sąsiednich objektów dla należytego zorganizowania tej służby.

II. Kierownictwo służby przeciwpożarowej.

§ 3.

Akcją przeciwpożarową objektu kieruje z ramienia K-mdta opl. biernej objektu Szef służby przeciwpożarowej objektu lub bloku objektów.

Szefa służby przeciwpożarowej objektu lub bloku objektów mianuje i zwalnia z obowiązków K-nt oplb. objektu lub bloku objektów w porozumieniu z Szefem służby przeciwpoż. dzielnicy lub miasta.

Podlega on na tem stanowisku pod względem służbowym i bojowym Komendantowi oplb. objektu lub bloku objektów, zaś pod względem fachowym Szefowi służby przeciwpożarowej dzielnicy lub miasta, od którego otrzymuje wszelkie wskazówki i instrukcje fachowe.

Szef służby przeciwpożarowej objektu winien uzyskać przeciwpożarowe wyszkolenie, przewidziane instrukcją wyszkolenia Związku Straży Pożarnych R. P.

III. Organizacja służby przeciwpożarowej.

§ 4.

Najmniejszym zespołem do obrony objektu przed skutkami pożarów jest posterunek przeciwpożarowy, składający się z dowódcy i 4 członków.

Przy mianowaniu dowódców i członków posterunków przeciwpożarowych należy mieć na uwadze konieczność zabezpieczenia należnej w-g planów obrony obsady na każdy wypadek napadu lotniczego.

Na dowódców i członków posterunku przeciwpożarowego należy dobierać osoby fizycznie silne, odważne, odporne na trudy i niebezpieczeństwa. Osoby te obowiązane są uzyskać odpowiednie wyszkolenie fachowe według instrukcji wyszkolenia Związku Straży Pożarnych R. P.

§ 5.

Dowódcy posterunków przeciwpożarowych objektu podlegają szefowi służby przeciwpożarowej objektu.

O ile w objekcie znajduje się tylko jeden posterunek przeciwpożarowy, dowódca tegoż jest jednocześnie Szefem służby przeciwpożarowej objektu.

§ 6.

Ilość i rozmieszczenie posterunków przeciwpożarowych zależne jest od wielkości objektu, stopnia zagrożenia nalotem i pożarem, skupienia budynków, charakteru i przeznaczenia objektów.

Posterunki prezciwpożarowe rozmieszczone na strychach i poddaszach objektu, wystawiają na dachach obserwatorów. Posterunki te noszą nazwę posterunków przeciwpożarowych **obserwacyjnych.**

Ponadto w objektach wielopiętrowych mieszkalnych i przemysłowych, gdzie warunki będą tego wymagały, na niższych kondygnacjach mogą być rozmieszczone posterunki przeciwpożarowe rezerwowe.

Celem tych posterunków będzie ewakuacja i ratownictwo osób, zagrożonych pożarem objektu do miejsc zgóry ustalonych przez Komendantów opl. biernej objektu, osłanianie niższych kondygnacyj przed rozszerzeniem się pożaru, pomoc, względnie luzowanie posterunków przeciwpożarowych, znajdujących się w ogniu.

§ 7.

Każdy posterunek przeciwpożarowy objektu zarówno obserwacyjny jak i rezerwowy winien mieć ustalony przez Szefa Służby przeciwpożarowej objektu rejon swego działania i szczegółową instrukcję.

Każdy rejon posterunku winien być członkom posterunku dokładnie znany. Rejon ten winien być szczegółowo opisany w instrukcji, którą Szef służby przeciwpożarowej wręcza każdemu posterunkowi.

IV. Sprzęt i urządzenia przeciwpożarowe.

§ 8.

Każdy posterunek przeciwpożarowy w objekcie powinien być wyposażony w sprzęt i urządzenia ratownicze, gaśnicze, oraz ekwipunek osobisty, obejmujący na każdy posterunek następujące przedmioty:

2 łopaty,
2 duże topory strażackie,
1 łom żelazny,
1 piłę ciesielską,
2 wiadra blaszane,
1 dużą latarnię,
1 drabinę przystawną lekką,
3 linki ratunkowe,
5 pasów bojowych z toporami i zatrzaśnikami,
5 hełmów strażackich,
5 masek przeciwgazowych,
5 opatrunków osobistych,
5 latarek podręcznych,
5 gwizdków (4 jednotonowe i 1 dwutonowy),
2 hydropulty lub hydronetkę wodną lub pianową,
2 bosaki (lekki i sufitowy).

Ponadto posterunek przeciwpożarowy w objekcie powinien posiadać prądownicę z wystarczającą ilością węży tłocznych w tym wypadku, gdy objekt zaopatrzony jest w motopompę, sikawkę lub urządzenia hydrantowe, czerpiące wodę z sieci wodociągowej.

§ 9.

Grupy objektów (bloki objektów), celem usamodzielnienia się w służbie przeciwpożarowej mogą być zaopatrzone albo w motopompy, albo w sikawki ręczne z kompletem potrzebnego sprzętu i węży tłocznych z półłącznikami normalnemi.

Przechowywanie, konserwacja i obchodzenie się z motopompami, sikawkami ręcznemi, winno się odbywać w-g norm technicznych i instrukcyj Związku Straży Pożarnych R. P.

V. Zaopatrzenie w środki gaśnicze.

§ 10.

Każdy posterunek przeciwpożarowy objektu winien być zaopatrzony w dostateczną ilość środków gaśniczych do gaszenia lub izolowania bomb zapalających i pożarów pochodnych, jak: w suchy piasek, wodę i ewentualnie środki do wytwarzania piany gaśniczej.

§ 11.

Piasek, służący do gaszenia względnie izolowania bomb zapalających, winien być bezwzględnie suchy, należy go przechowywać albo w skrzynkach drewnianych lub żelaznych z pokrywami, albo w specjalnych workach jutowych lub papierowych.

Skrzynki lub worki z piaskiem winny być rozstawione w rejonie każdego posterunku przeciwpożarowego, zarówno obserwacyjnego, jak i rezerwowego, a ponadto w pobliżu mniejszych składów płynów łatwopalnych.

Skrzynki i worki z piaskiem rozmiarami powinny być dostosowane do możliwości przenoszenia ich z miejsca stałego na miejsce pożaru. Z tego powodu nie mogą one być cięższe wraz z ładunkiem piasku jak 15 kg. To też każdy posterunek winien posiadać skrzynek takich nie mniej jak 5, oraz duży zapas piasku do napełniania skrzynek.

§ 12.

Wodę służącą do gaszenia pożaru, o ile niema na poddaszu i klatkach schodowych specjalnie dla tego celu zainstalowanych hydrantów, przygotowuje się w kadziach, beczkach, wannach, żelaznych zbiornikach i t. p., na poddaszach, w klatkach schodowych oraz prywatnych mieszkaniach.

Do każdego zbiornika wody winno być dołączone czerpadło.

Pojemność zbiorników wodnych winna być dostosowana do warunków objektu.

§ 13.

Celem zapewnienia posterunkom przeciwpożarowym objektu dostatecznego zapasu wody na wypadek wyczerpania posiadanych zbiorników, Komendant objektu, z chwilą ogłoszenia alarmu lotniczego winien zarządzić napełnienie przez mieszkańców objektu wszystkich posiadanych zbiorników, jak: wanny, kotły, beczki, wiadra i t. p.

W razie potrzeby ma on prawo czerpać wodę z tych zapasów bez ograniczenia.

§ 14.

W miejscowościach lub objektach, posiadających instalacje wodociągowe, wskazane jest doprowadzenie hydrantów przeciwpożarowych z wodą do górnych kondygnacyj objektu, t. j. poddaszy i strychów.

Ciśnienie, potrzebne do pracy gaśniczej przeciwpożarowej, wynosi 4—5 atmosfer, niemniej jednak nawet w razie znacznie mniejszego ciśnienia w hydrantach mogą one służyć jako punkty dostawy do zbiorników wymienionych w § 12 niniejszej instrukcji.

Hydranty przeciwpożarowe w objektach winny być zakończone półłącznikami normalnemi.

Do hydrantów przeciwpożarowych winna być dołączona odpowiednia ilość węży tłocznych z półłącznikami normalnemi.

Przechowywanie i konserwacja winna się odbywać w-g norm technicznych i instrukcji Związku Straży Pożarnych R. P.

§ 15.

W razie posiadania motopompy, ewentualnie sikawki ręcznej przeciwpożarowej, służba przeciwpożarowa objektu winna zabezpieczyć względnie przysposobić dla tego sprzętu odpowiednie źródła wody, zwane punktami wodnemi, poza terenem objektu zainteresowanego.

Jako źródła wody dla motopompy lub sikawki ręcznej mogą służyć hydranty nadziemne i podziemne sieci wodociągowej ulicznej, zbiorniki cementowe, żelazne, drewniane, sadzawki oraz wszelkie punkty wodne otwarte, t. j. miejsca do czerpania wody przy studniach, rzekach, stawach, potokach i t. p., ewentualnie beczkowozy, czyli punkty wodne ruchome.

Każdy z powyższych rodzajów punktów wodnych winien być uprzednio przysposobiony do celów przeciwpożarowych.

§ 16.

Piany, jako środka gaśniczego, używa się do gaszenia płynów łatwopalnych, jak benzyna, nafta, oleje i t. p. Niezależnie od powyższego piana nadaje się do gaszenia zwykłych pożarów wszelkiego rodzaju, zwłaszcza zaś tam, gdzie brak jest większych zapasów wody, bowiem piana daje większy efekt gaśniczy aniżeli woda.

Dla wytwarzania piany gaśniczej służą różnego rodzaju aparaty, jak gaśnice ręczne, prądownice pianotwórcze, generatory oraz stałe instalacje pianowe.

Organizowanie zabezpieczenia gaśniczego w objektach zapomocą gaśnic winno być dokonywane każdorazowo w porozumieniu z Szefem służby przeciwpożarowej dzielnicy lub miasta.

§ 17.

Prócz przyrządów, wymienionych w niniejszej instrukcji, objekty mogą posiadać do gaszenia pożarów gaśnice: ręczne, tornistrowe i kołowe.

Gaśnic ręcznych używa się do gaszenia pożarów w zarodku.

Gaśnice dzielą się na:

a) wodne,
b) pianowe,
c) proszkowe,
d) śniegowe.

Gaśnice wodne służą do gaszenia tych pożarów, które normalnie gasi się wodą. Gaśnicami wodnemi nie wolno gasić płynów łatwopalnych oraz instalacyj prądu elektrycznego, gdyż woda przewodzi prąd.

Gaśnice pianowe służą do gaszenia pożarów, wymienionych w § 16 niniejszej instrukcji.

Gaśnice „śniegowe", działające zapomocą dwutlenku węgla, dające podczas akcji „śnieg" (zestalony dwutlenek węgla — CO_2), nadają się szczególnie do gaszenia karbidu, spirytusu, eteru, a pozatem — płynów łatwopalnych i instalacyj pod prądem elektrycznym.

Obsługa gaśnic wszelkich typów winna być jak najdokładniej obeznana z budową, konserwacją i używaniem gaśnic.

Na staranną i umiejętną konserwację gaśnic winna być zwracana szczególna uwaga.

Rozmieszczenie gaśnic winno być dokonane stosownie do warunków miejscowych i przeznaczenia w-g ich rodzajów.

VI. Środki łączności służby przeciwpożarowej.

§ 18.

Każdy posterunek przeciwpożarowy objektu winien posiadać zapewniony środek łączności z Komendantem oplb. objektu względnie z Szefem służby przeciwpożarowej objektu.

Jako środki łączności mogą służyć instalacje telefoniczne stałe lub polowe, instalacje dzwonkowe (sygnały umówione) i łącznicy (gońcy).

Przewody instalacji telefonicznej stałej winny być przeprowadzone w okresie pokoju od siedziby komendanta oplb. objektu lub Szefa służby przeciwpożarowej objektu do rejonu posterunku przeciwpożarowego objektu i zakończone gniazdkiem na wtyczkę aparatu telefonicznego, który w odpowiedniej chwili dołącza się do gniazdka.

VII. Miejsce zbiórki służby przeciwpożarowej.

§ 19.

Każdy posterunek przeciwpożarowy winien posiadać wyznaczone miejsce zbiórki, czyli t. zw. podstawę wyjściową do akcji.

Miejsce zbiórki jest jednocześnie miejscem pobytu posterunku przeciwpożarowego lub Szefa służby przeciwpożarowej objektu, oraz punktem łączności posterunku i winno ono być oznaczone tablicą orientacyjną.

Miejsce zbiórki posterunku wybiera się w pobliżu drzwi wejściowych na strychu lub poddaszu, w klatce schodowej i t. p.

Jedno miejsce zbiórki może służyć za podstawę wyjściową dla kilku posterunków przeciwpożarowych objektu.

VIII. Prace zapobiegawcze przeciwpożarowe.

§ 20.

Celem utrudnienia powstawania oraz zapobieżenia rozszerzaniu się pożarów w objekcie, winny być przeprowadzone następujące prace zapobiegawcze:

a) z uwagi, że poddasza i strychy będą najbardziej narażone na pożary, powstałe od bomb zapalających, należy usunąć z poddaszy i strychów wszelkie rupiecie, stare meble, szmaty, materjały łatwopalne i t. p., które w wypadku pożaru mogą spowodować gwałtowne rozszerzenie się pożaru;

b) utrzymywać poddasza i strychy we wzorowym porządku;

c) uodpornić stropy poddaszy i strychów przed działaniem bomb zapalających przez wyłożenie ich warstwą 5—10 cm piasku, żwirku lub gliny. Przed przystąpieniem do uodpornienia stropu w ten sposób, należy zbadać, czy stropy wytrzymają dany ciężar.

d) uszczelnić wszelkie wyjścia na klatki schodowe i przejścia pomiędzy poddaszami i strychami oraz dymniki i inne otwory na poddaszach i strychach. Nieszczelności te mogą spowodować szybkie rozszerzenie się pożaru i przerzucenie do sąsiednich pomieszczeń,

e) ściany rozdzielające poddasza uodpornić na działanie ognia przez wytynkowanie tych ścian i obicie drzwi drewnianych blachą lub asbestem,

f) duże pomieszczenia rozdzielić ścianami murowanemi, albo drewnianemi dobrze wytynkowanemi, wreszcie siatkami żelaznemi, wypełnionemi gliną lub innym materjałem. Budując ściany murowane, wyprowadzić je ponad dach na wysokość 1 metra, celem utrudnienia rozszerzania się pożarów zewnętrznych.

g) uodpornić drewniane części poddasza przez obicie ich blachą, albo lepiej przez solidne nałożenie warstwy ognioochronnej.

IX. Obowiązki i prace Komendanta opl. biernej objektu w zakresie służby przeciwpożarowej objektu w okresie przygotowawczym do oplg.

§ 21.

Do obowiązków Komendanta opl. biernej objektu w okresie pokoju, czyli w okresie przygotowawczym do opl. biernej należy:

a) zorganizowanie z mieszkańców lub stałych pracowników objektu dostatecznej ilości posterunków przeciwpożarowych oraz należyte wyszkolenie tych posterunków na odpowiednich kursach,

b) zaopatrzenie wszystkich posterunków przeciwpożarowych objektu w potrzebny sprzęt i ekwipunek osobisty,

c) przygotowanie potrzebnej ilości środków gaśniczych lub izolujących,

d) zorganizowanie odpowiednich środków łączności posterunków przeciwpożarowych objektu z siedzibą Komendanta oplb. objektu,

e) wyznaczenie i zorganizowanie miejsc zbiórek posterunków przeciwpożarowych objektu,

f) spowodowanie współdziałania wszystkich członków służby przeciwpożarowej objektu w przygotowaniu objektu do warunków oplb.

g) przeprowadzanie w ciągu każdego roku 4—6 ćwiczeń wewnętrznych, mających na celu stałe usprawnianie służby przeciwpożarowej,

h) udział w ćwiczeniach ogólnych oplb., zarządzonych przez władze administracji ogólnej,

i) utrzymanie organizacji oppożar. w stałej aktualności.

X. Obowiązki i prace posterunku przeciwpożarowego objektu w okresie pogotowia oplb.

§ 22.

Z chwilą zarządzenia pogotowia lotniczego służba przeciwpożarowa objektu wykonuje następujące prace:

a) zbiera się w miejscu ustalonem przez Komendanta oplb. objektu celem ostatecznego sprawdzenia i przeglądu zarówno uzbrojenia i wyekwipowania, jak i środków gaśniczych, oraz celem wydania ewent. zarządzeń;

b) sprawdza kolejno, czy sprzęt ppoż. i środki gaśnicze znajdują się w wyznaczonej ilości i wyznaczonych miejscach. Zauważone braki uzupełnia się natychmiast;

c) sprawdza środki łączności z komendantem objektu;

d) po sprawdzeniu wszystkich elementów obrony ppoż. Komendant posterunku ppoż. melduje Komendantowi oplb. objektu przez Szefa służby ppoż. objektu gotowość posterunku, poczem oczekuje dalszych rozkazów lub rozwinięcia się wypadków.

XI. Obowiązki posterunku przeciwpożarowego w okresie alarmu lotniczego.

§ 23.

Z chwilą ogłoszenia alarmu lotniczego wszyscy członkowie służby ppoż. objektu zajmują swoje stanowiska, powtarzając czynności podane w pkt. b i c § 22 niniejszej instrukcji oraz uszczelniając ostatecznie obserwowane przez się pomieszczenia, poczem komendanci posterunków ppoż. meldują przez Szefa służby ppoż. objektu Komendantowi oplb. objektu gotowość służbową.

Bez zezwolenia Komendanta posterunku nikt z członków posterunku nie może opuścić swego stanowiska.

Posterunki przeciwpożarowe i mieszkańcy objektu napełniają wodą wszystkie posiadane większe naczynia i ustawiają je w miejscach zgóry przewidzianych.

Jeśli alarm lotniczy został zarządzony w porze nocnej, to posterunki zapalają światła zastępcze w swoich rejonach, sprawdziwszy uprzednio zamaskowanie świateł.

Posterunki ppoż. obserwacyjne obserwują wzrokowo i słuchowo powierzone im części poddasza. Obserwator na dachu obserwuje dach i kominy, sprawdza, czy nie są umieszczone sygnały lub znaki optyczne, a w razie ich ujawnienia, niezwłocznie po-

wiadamia najbliższy swój posterunek pol. p. Obserwatorom na dachach nie wolno używać pod żadnym pozorem świateł oraz sygnałów lub też znaków optycznych.

W razie upadku bomby zapalającej posterunek ppoż. izoluje ją piaskiem od powierzchni, na którą padła, zlewając jednocześnie wodą powierzchnie sąsiednie i gasząc pożar, powstały na skutek palenia się bomby, przy pomocy wszelkich posiadanych właściwych dla danego otoczenia środków gaśniczych. Jeśli mimo wysiłków posterunku pożar rozszerza się, to Kmdt. posterunku, nie zwlekając, zwraca się z prośbą o pomoc do Szefa służby przeciwpożarowej objektu, który o wypadku tym powinien zawiadomić K-mdta oplb. objektu.

Szef służby przeciwpożarowej objektu wysyła na pomoc wolne posterunki rezerwowe i udaje się osobiście na miejsce pożaru, celem kierowania akcją. Jeśli mimo to pożar rozszerza się dalej, to gdy objekt nie należy do grupy objektów o wspólnym planie oppożar., Szef służby ppoż. tego objektu zawiadamia bezpośrednio Szefa służby przeciwpoż. dzielnicy lub miasta (niepodzielonego na dzielnice), iż w powierzonym mu objekcie powstał pożar, którego nie można ugasić przy pomocy własnej służby przeciwpożarowej. Meldunek musi dokładnie scharakteryzować rodzai i rozmiary pożaru. Gdy objekt należy do grupy objektów o wspólnym planie obrony przeciwpożarowej, Szef służby ppoż. danego objektu zwraca się do Szefa służby ppoż. odnośnej grupy domów z prośbą o pomoc, meldując dokładnie, w jakim stanie znajduje się pożar. Po zawezwaniu pomocy Szef służby ppoż. objektu zawiadamia o tem Kmdt. opl. b. objektu.

Posterunki przeciwpożarowe rezerwowe, znajdujące się na schodach, obserwują otoczenie, zwracając szczególną uwagę na to, czy z mieszkań nie wydobywa się ogień lub dym. W razie stwierdzenia takiego wypadku, starają się dotrzeć do źródła ognia i przystępują do ugaszenia lub zlokalizowania pożaru, postępując dalej stosownie do zasad zawartych w ustępie 6-ym niniejszego paragrafu.

Z miejsc zagrożonych ogniem należy usunąć mieszkańców, a w miarę możności i cenniejsze przedmioty do miejsc zgóry przewidzianych w planie opl. biernej objektu.

Jeśli na objekt padną bomby gazowe i zapalające, to należy stworzyć taki przewiew, aby wystarczył do zmniejszenia ilości gazu bojowego w pomieszczeniach, lecz nie spowodował zbyt gwałtownego rozszerzania się pożaru. Na poddaszach więc należy odsłonić jedną parę dymników, względnie w braku tych wyrąbać otwór nad jednym z dymników, inne pozostawiając zasłonięte.

XII. Działalność służby przeciwpożarowej objektu po ugaszeniu pożaru.

§ 24.

Jeśli alarm lotniczy trwa nadal, to posterunki przeciwpożarowe po prowizorycznem naprawieniu sprzętu i urządzeń przeciwpożarowych, ponownem napełnieniu naczyń na wodę i stworzeniu przewiewu (w razie zagazowania), zajmują swe stanowiska (dawne lub nowo wyznaczone przez Szefa służby przeciwpożarowej objektu).

Po zakończeniu alarmu lotniczego, Szef służby przeciwpożarowej dokonuje wspólnie z Komendantem opl. biernej objektu szczegółowych oględzin całego objektu, celem stwierdzenia powstałych szkód.

Komendant opl. biernej objektu zgodnie z odpowiedniemi przepisami, posyła meldunek do swojej władzy opl. biernej oraz zarządza doprowadzenie sprzętu i urządzeń przeciwpożarowych objektu do stanu gotowości bojowej.

W razie potrzeby dobiera brakujących ludzi do posterunków.

Po doprowadzeniu organizacji służby ppoż. do stanu gotowości bojowej, Komendant opl. biernej objektu zwalnia członków służby ppoż. do normalnych zajęć.

PROGRAM
WYSZKOLENIA POSTERUNKÓW PRZECIWPOŻAROWYCH W OPLG. OBJEKTÓW.

I. Cel kursu.

Przygotowanie komendantów i członków posterunków przeciwpożarowych w oplg. objektów do pełnienia swych obowiązków tak w czasie pokoju, jak w okresie pogotowia oraz napadu lotniczego.

II. Sposób szkolenia.

Kursy luźne.

III. Warunki przyjęcia na kurs.

Ukończony 10-godzinny kurs informacyjny w-g programów L. O. P. P.

IV. Podział godzin.

A) Wykłady — 13 godz.

1. Bojowe środki zapalające — 1 godz.
2. Oparzenia termiczne i ratownictwo — 1 godz.
3. Zaopatrzenie objektu w środki gaśnicze — 2 g.
4. Zapobieganie pożarom zwykłym oraz od bojowych środków zapalających — 1 godz.
5. Sprzęt, ekwipunek i urządzenia posterunków przeciwpożarowych — 4 godz.
6. Organizacja służby przeciwpożarowej objektu — 1 godz.
7. Przebieg pracy posterunków przeciwpożarowych — 1 godz.
8. Zasady postępowania przy gaszeniu pożarów — 2 godz.

B) Ćwiczenia — 15 godzin.

1. Ćwiczenia z ratownictwa przeciwtermicznego — 1 godz.

2. Ćwiczenia z gaśnicami i hydronetkami — 2 g.
3. Zapoznanie się ze sprzętem pożarniczym i sposobem jego użycia — 8 godz.
4. Ćwiczenia obrony budynków — 4 godz.

C) Egzaminy — 4 godz.

Razem czas trwania kursu — 32 godzin.

V. Szczegółowy program wykładów:

1 Bojowe środki zapalające: 1 godz.

Charakterystyka ogólna i podział bojowych środków zapalających. Środki samozapalne: fosfor żółty, sód i potas metaliczne. Środki zapalające się od inicjatorów — mieszaniny termitowe. Rodzaje bomb zapalających i sposób ich użycia. Charakterystyka niebezpieczeństwa pożarowego, w czasie nalotu nieprzyjacielskiego.

2. Oparzenia termiczne i ratownictwo. 1 godz.

Charakterystyka i rodzaje oparzeń od środków łatwopalnych, samozapalnych, wybuchowych oraz od mieszanin termitowych. Pierwsza pomoc przy wyżej wymienionych oparzeniach termicznych.

3. Zaopatrzenie objektu w środki gaśnicze. 2 g.

Gaśnice wodne, pianowe, śniegowe, proszkowe i tetrowe. Hydronetki. Opis budowy, przeznaczenie, sposoby obsługi i konserwacji. Skrzynie i torby na piasek. Zaopatrzenie wodne objektu.

4. Zapobieganie pożarom zwykłym oraz od bojowych środków zapalających. 1 godz

Cel akcji prewencyjnej w oplg. Oczyszczanie i opróżnianie poddaszy i klatek schodowych. Uodpornienie stropów na przebijalność i palność. Mury ognioochronne. Uszczelnienie dymników, drzwi wejściowych na klatki schodowe i poddasza.

5. Sprzęt, ekwipunek i urządzenia posterunków przeciwpożarowych. 4 godz.

Uzbrojenie i wyekwipowanie osobiste. Sprzęt ratowniczy, burzący, rozcinający, tłumiący i oświetleniowy. Drabiny lekkie, ciężkie, Szczerbowskiego i wysuwane. Węże tłoczne i ssawne. Hydranty. Sikawki. (Opis, przeznaczenie, konserwacja.)

6. Organizacja służby przeciwpożarowej objektu. 1 godz.

Posterunki przeciwpożarowe obserwacyjne i rezerwowe. Ich zadanie, skład, wyposażenie i wyekwipowanie. Miejsce zbiórki posterunku. Szef służby przeciwpożarowej w oplg. objektu. Organizacja pożarniczej służby łączności i alarmowania w objekcie. Instrukcje dla posterunków.

7. Przebieg pracy posterunków przeciwpożarowych. 1 godz.

Obowiązki i prace posterunków przeciwpożarowych w okresie przygotowawczym do opl. biernej. W okresie pogotowia lotniczego, w czasie napadu lotniczego, w czasie akcji ratowniczej i przeciwpożarowej, po napadzie lotniczym i po skończeniu akcji ratowniczej i przeciwpożarowej. Współpraca z innemi służbami opl. biernej objektu. Współpraca z miejską strażą pożarną.

8. Zasady postępowania przy gaszeniu pożarów zwykłych oraz od bojowych środków zapalających. 2 godz.

Charakterystyka pożarów zewnętrznych, wewnętrznych odkrytych i wewnętrznych ukrytych. Pożary strychów, pięter i piwnic. Pożary magazynów i materjałów łatwopalnych. Pożary od bojowych środków zapalających. Postępowanie przy wyżej wymienionych pożarach. Ratownictwo ludzi, zwierząt i przedmiotów. Gaszenie doraźne, obrona, osłona, natarcie.

VI. Szczegółowy program ćwiczeń.

1. Ćwiczenia z ratownictwa przeciwtermicznego. 1 godz.

Ćwiczenia udzielania pierwszej pomocy przy oparzeniach od środków łatwopalnych, samozapalnych i mieszanin termitowych.

2. Ćwiczenia z gaśnicami i hydronetkami. 2 godz.

Sprawdzanie gaśnic, ładowanie i rozładowywanie gaśnic. Użycie gaśnic. Konserwacja. Przygotowanie hydronetki do pracy pożarniczej lub odkażającej. Dobór pyszczka. Użycie hydronetki. Konserwacja.

3. Zapoznanie się ze sprzętem pożarniczym i sposobem jego użycia. 8 godz.

Ćwiczenia ze sprzętem stanowiącym przedmiot wykładów. W czasie ćwiczeń należy kilkakrotnie wydać rozkaz: „Gaz".

4. Ćwiczenia obrony budynków. 4 godz.

a) Ćwiczenie w składzie posterunków ppoż. na poddaszach i klatkach schodowych przy założeniu upadku bomb zapalających — 1 godz.

b) Jak wyżej. Oprócz bomb zapalających padły bomby gazowe — 1 godz.

c) Ćwiczenia uruchamiania posterunków ppoż. Wykorzystać szkolny elaborat dla danego objektu.

Zorganizować służbę obserwacyjną.

Dwukrotnie. — 2 godz.

Uwaga: Podczas wyszkolenia należy przeprowadzić ćwiczenia z maską p-gazową, ewent. z aparatem tlenowym.

Z życia zrzeszonego strażactwa.

Odprawa oficerów strażackich Rejonu Nr. 6 i 7 Oddziału Powiatowego Zw. Straży Pożarnych R. P. w Cieszynie.

W dniu 8. XII. 1935 r. Oddział Powiatowy w Cieszynie przeprowadził w Skoczowie w sali miejscowej powszechnej szkoły — 6-godzinną odprawę dla oficerów strażackich Rejonu Nr. 6 Skoczów i Nr. 7 Ochaby.

W odprawie uczestniczyło 35 oficerów z poszczególnych straży wymienionych Rejonów z Druhem naczelnikiem Rejonu Nr. 6 Białoniem na czele.

Sprawy referował instruktor powiatowy Druh Antoni Mikuła.

W obszernym referacie uzasadnił potrzebę powoływania oficerów strażackich przez czynnik niezależny od lokalnych warunków, dał wytyczne do prac oficera strażackiego, zobrazował osobę oficera strażackiego, jaka powinna być, chcąc spełnić obowiązki ciążące na Organizacji w stosunku do społeczeństwa i chcąc wyrobić u podwładnych posłuch i szacunek.

Szczegółowo omówiono sprawy, dotyczące organizacji wyszkolenia członków w strażach pożarnych, a na zakończenie przeprowadzono ćwiczenia aplikacyjne, posługując się przy tem stołem plastycznym.

Warto nadmienić, że tego rodzaju odprawy Oddział Powiatowy w Cieszynie ma zamiar przeprowadzić w okresie zimowym we wszystkich Rejonach.

Z życia i prac samarytanek.

Odprawa komendantek i zastępczyń żssp. w Rybniku.

W dniu 24 listopada b. r. w biurze Oddziału Powiatowego w Rybniku odbyła się odprawa dla komendantek i zast. jednostek ż. s. s. p. z terenu powiatu Rybnickiego. Na odprawie obecne były kmdtki żssp. z następujących miejscowości: Czerwionki, Knurowa, Rydułtów i Pszowa.

Odprawie przewodniczyła referentka żssp. Okręgu druchna asp. A. Małgowska w obecności Instruktora powiatowego dha asp. W. Skury.

Po zagajeniu odprawy poszczególne kmdtki składały ustne sprawozdania z pracy i działalności jednostek żssp., poczem omówiono napotykane w pracy trudności i braki, jak też sposób ich usunięcia. W sprawach organizacji i wyszkolenia omówiono, jak powinna być zorganizowana jednostka żssp., oraz sposób przeprowadzania wyszkolenia członkiń w st. I-szym sam.-poż. Ustalono także plan pracy jednostek w okresie zimowym ze szczególnem uwzględnieniem prac świetlicowych i zajęć teoretycznych. W zakończeniu odprawy druchny odśpiewały kilka piosenek strażackich i w miłym nastroju rozeszły się do swych domów.

Odprawa komendantek i zastępczyń żssp. w Mikołowie.

W dniu 10 grudnia b. r. w Mikołowie odbyła się odprawa dla komendantek i zastępczyń żssp. z terenu powiatu Pszczyńskiego, na której obecnych było 11 druchen z 6 jednostek żssp. Odprawie przewodniczyła referentka żssp. Okręgu asp. A. Małgowska w obecności instr. pow. asp. J. Wypióra. Na odprawie kmdtki składały ustne sprawozdania

z dotychczasowych prac jednostek z podaniem zachodzących trudności i braków, które później omawiano. Ustalono plan pracy na okres zimowy, oraz omówiono sprawy, związane z organizacją i wyszkoleniem jednostek żssp. Wspólnym obiadem odprawę zakończono.

Powiatowe odprawy komendantek żssp. na Śląsku Cieszyńskim.

W dniu 14. b. m. w Cieszynie, zaś w dniu 17 b. m. w Bielsku zostały przeprowadzone odprawy dla komendantek i ich zastępczyń Ż. S. S. P. ze Śląska Cieszyńskiego.

Ogółem w tych odprawach uczestniczyło 18 druchen i kilku członków Zarządów straży pożarnych, przy których istnieją drużyny żeńskie.

Okręgowa referentka Ż. S. S. P. druchna asp. Małgowska wygłosiła rzeczowy referat na temat organizacji wewnętrznej drużyn żeńskich, organizacji wyszkolenia z uwzględnieniem zimowych programów zajęć. W dalszym ciągu zapoznała zebrane z administracją biurową, jaką każda drużyna powinna prowadzić.

Ze składanych ustnych sprawozdań przez poszczególne komendantki wywnioskować można, że dział pracy organizowania drużyn żeńskich na Śląsku Cieszyńskim chociaż powoli ale stale wzrasta.

Przeprowadzone na odprawach zajęcia praktyczne miały na celu ułatwienie komendantkom poszczególnych Ż. S. S. P. wprowadzenia do organizacji czynnika, jakim się powinny kierować zespoły umundurowane, chcąc wyrobić u członków niewymuszone posłuszeństwo.

Wyniki lustracyj na terenie pow. Rybnickiego w dniu 25. XI. b. r. w żssp. w Czerwionce. Stwierdzono należyte zorganizowanie jednostki oraz chętną pracę jej członkiń. Duże zainteresowanie i pomoc, udzielana drużynie żeńskiej przez Zarząd miejscowej Straży, jak i pomyślne warunki, w jakich istnieje, napewno przyczynią się do dalszego jej rozwoju.

W dniu 25. XI. b. r. w żssp. w Knurowie stwierdzono, że istniejąca jednostka żssp. organizacyjnie i wyszkoleniowo stoi dobrze. Należy podkreślić chętną i pełną zrozumienia pracę członkiń dla celu i zadań, jakie mają spełnić drużyny sam.-poż. Przy dalszej pomocy zarządu Straży jednostka ta powinna się rozwinąć jak najpomyślniej.

W dn. 26. XI. b. r. w żssp. w Rydułtowach — stwierdzono, że jednostka znajduje się w ciężkich warunkach, które utrudniają należyty jej rozwój i pracę. Przy pomocy i większem zainteresowaniu jednostką żssp. miejscowego Zarządu Straży napotykane trudności mogą być usunięte, a jednostka ta miałaby możność rozwinąć się i poprowadzić prace.

W dn. 26. XI. b. r. w żssp. w Pszowie stwierdzono dobry stan organizacyjny i wyszkoleniowy jednostki, jak też duże zainteresowanie i pomoc Zarządu Straży. Na odbytych w b. r. zawodach powiatowych Straży w Rybniku jednostka ta wykonała pokaz ćwiczeń ze sprzętem i samarytańskich, zdobywając uznanie publiczności. Dalsza praca tej jednostki da napewno owocne wyniki.

Jak pracują samarytanki w Mazańcowicach.

Drużyna nasza została zorganizowana 2 października 1934 roku. Obecnie liczy 12 członkiń, z których 11 jest całkowicie umundurowanych — posiada przydzielony przez Bielski Oddział Powiatowy przepisowy sprzęt samarytański, t. j. apteczkę i nosze. Z wyszkolenia przerabiałyśmy w okresie zimowym służbę samarytańską ze szczególnem uwzględnieniem ratownictwa, z którem zapoznałyśmy się teoretycznie i praktycznie przerobiłyśmy, oraz prace świetlicowe jak śpiewy, tańce ludowe i t. p. Wykłady i ćwiczenia ze służby samarytańskiej prowadziła pani Ruśniokowa, protektorka drużyny.

W okresie letnim przerabiałyśmy ćwiczenia samarytańskie; opatrunki, przenoszenie chorych, oraz ćwiczenia ze sprzętem pożarniczym w celu przygotowania się także do czynnej walki z pożarem w razie gdy zajdzie tego potrzeba, dla ratowania zagrożonego życia i mienia bliźniego. Podczas jednego pożaru, powstałego w naszej wsi, druchny

Kompletujcie bibljoteki strażackie!

stawiły się pierwsze i rozpoczęły akcję ratowniczą. Dzięki szybkiej i skutecznej pomocy palący się budynek został uratowany. Drużyna nasza zorganizowała także stały punkt samarytański doraźnej pomocy, w którym już udzieliłyśmy kilkanaście opatrunków i pomocy mieszkańcom naszej wsi.

We wszystkich urządzanych przez Straż ćwiczeniach alarmowych i pokazach bierzemy czynny udział w pracach z zakresu służby samarytańskiej. Na urządzonej wspólnie ze Strażą wieczornicy tańczyłyśmy śląskie tańce ludowe i trojaka, korowód, kaczoka.

W każdej odbywającej się na terenie naszej wsi uroczystości bierzemy zawsze czynny udział — nie opuszczamy żadnej akcji, aby zapoznać społeczeństwo z naszą organizacją. — Helena Donocikówna, komendantka drużyny.

Życzenia świąteczne.

Z okazji Świąt Bożego Narodzenia ślemy Wam Drodzy Druhowie najserdeczniejsze życzenia, aby umacniała się nadal wśród Was solidarność korporacyjna, abyśmy „silni jednością" zdobywali nowe sukcesy w dziedzinie obrony przeciwpożarowej dla dobra Państwa, Narodu i nas samych.

ZARZĄD ŚLĄSKIEGO OKRĘGU WOJEWÓDZKIEGO ZWIĄZKU STRAŻY POŻARNYCH R. P.

ZAMIAST ŻYCZEŃ ŚWIĄTECZNYCH.

Zamiast życzeń świątecznych do poszczególnych jednostek organizacyjnych Okręgu oraz osób, Zarząd Śląskiego Okręgu postanowił przekazać zł 20 na fundusz gwiazdkowy dla bezrobotnych.

Różne wiadomości.

SUMY WPŁACONE NA POMNIK Ś. P. BOLESŁAWA PACHELSKIEGO.

O. S. P. Kop. Boer Kostuchna zł 5, Słuchacze kursu opl. w Nikiszowcu 11 zł 35 gr, Zjedn. Fabryka Zw. Azot. — Chorzów 20 zł, O. S. P. Lignozy Sp. Akc. — Krywałd 16 zł 50 gr, Kop. Straż Poż. Bielszowice 17.50 zł, O. S. P. Wielkie Hajduki 10 zł, Straże Pożarne „Wspólnoty Interesów" 204.80 zł. Razem na powyższy cel wpłynęło 744 zł 25 gr.

PODZIĘKOWANIE.

Wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób przyczynili się do uczczenia w rocznicę śmierci, pamięci

Inspektora Bolesława Pachelskiego,

a w szczególności wszystkim Druhom-współtowarzyszom zmarłego, składa tą drogą najserdeczniejsze podziękowanie

Żona.

Do Gminnych Ochotniczych Straży Pożarnych na Śląsku Cieszyńskim.

Zarządy Oddziałów Powiatowych w Bielsku i w Cieszynie przypominają wszystkim gminnym Ochotniczym Strażom Pożarnym, że w myśl powziętych uchwał przez wymienione Zarządy i wydane w tej sprawie okólniki, prenumeratę za rok 1936 „Strażaka Śląskiego" w kwocie 5 zł i „Gazety Strażackiej" w kwocie 6 zł należy uiścić do przynależnych Oddziałów Powiatowych, a nie do administracji tych wydawnictw, gdyż gazety te dla straży zostaną zamówione zbiorowo.

Biuro Oddziału Powiatowego Zw. Straży Pożarnych R. P. w Cieszynie zawiadamia, że w lokalu tego Oddziału został zainstalowany aparat telefoniczny, oznaczony numerem 1375. Stały dyżur przy telefonie istnieje w soboty od godz. 8 do 12-tej. W innym czasie rozmowa uzależniona jest od pobytu instruktora w biurze.

Komitet Redakcyjny stanowią: Mikuła A., Pacuła K., Rzeźniczek M., Suchoń W. i Wallis S. — Nakładem Okręgu Śląskiego Związku Straży Pożarnych R. P. — Redaktor odpow.: A. Mikuła. — Drukarnia „Dziedzictwa" w Cieszynie.